

Modlitba pápeža Františka pri krížovej ceste s mladými v Paname

Pri spoločnom duchovnom programe SDM v Paname v piatok 25. januára sa pápež František spolu s mladými modlil krížovú cestu, do ktorej sa zapojili zástupcovia rozličných krajín. Svätý Otec predniesol modlitbu, ktorú prinášame v plnom znení.

28.01.2019

Pane, Otče milosrdenstva, na tomto priestranstve Cinta Costera sme spolu s mnohými mladými z celého sveta, sprevádzali tvojho Syna na jeho krížovej ceste. Na ceste, ktorú sa rozhodol prejsť pre nás, aby nám ukázal, ako nás miluješ a aký máš záujem o náš život.

Ježišova cesta na Kalváriu je cestou utrpenia a samoty a táto cesta má svoje pokračovanie aj dnes. Ježiš je na nej prítomný a znáša ju v osobe mnohých tých, čo trpia chladnou a necitlivou ľahostajnosťou našej spoločnosti, ktorá je konzumná a sama upadá, je nevšímavá a nevšíma si ani samu seba, lebo nevníma bolesť svojich bratov.

My, tvoji priatelia, Pane, tiež upadáme do apatie a nečinnosti. Mnohokrát nás už premohol a paralyzoval konformizmus. Nedokázali sme ťa vidieť v trpiacom bratovi: Odvrátili sme zrak, aby sme

nevideli, unikli sme do hluku, aby sme nepočuli, zakryli sme si ústa, aby sme nekričali.

Vždy je tu to isté pokušenie. Je ľahšie a výhodnejšie byť priateľmi vo víťazstvách, v sláve, v úspechu a uznaní. Je ľahšie byť s tým, kto je obľúbený a považovaný za víťaza.

Ako ľahko sa dá prepadnúť kultúre šikanovania, prenasledovania, zastráňovania, zúrivosti voči tomu, kto je slabý!

Ty takto nekonáš, Pane. Ty si sa na kríži stotožnil s každým utrpením, s každým, kto sa cíti byť zabudnutý.

Ty takto nekonáš, Pane. Ty si objal všetkých tých, ktorých my často ani nepokladáme za hodných objatia, pohladenia, požehnaní, alebo, čo je ešte horšie, ani si neuvedomujeme, že ho potrebujú, ignorujeme ich.

Ty takto nekonáš, Pane. Na kríži vstupuješ do krížovej cesty každého mladého, do každej situácie, aby si ju premenil na cestu vzkriesenia.

Otče, dnes krížová cesta tvojho Syna pokračuje:

pokračuje v tlmenom kriku detí, ktorým sa zabránilo, aby sa narodili; a mnohých ďalších, ktorým je upreté právo na detstvo, rodinu, vzdelanie; detí, ktoré sa nemôžu hrať, spievať, snívať...;

pokračuje v týraných zneužívaných a opustených ženách, ktorými sa pohŕda a sú pozbavené dôstojnosti;

v smutných očiach mladých, ktorí stratili nádej na budúcnosť, pretože im chýba vzdelanie a dôstojná práca;

pokračuje v strachu na mladých tvárach našich priateľov, ktorí sú zapletení do osídíľ ľudí bez chrbtovej kosti – pričom sú medzi

nimi aj takí, čo hovoria, že slúžia Pánovi – do osídíel vykorisťovania, zločinnosti, zneužívania, ktorými sa na nich priživujú.

Krížová cesta tvojho Syna pokračuje v životoch mnohých mladých a rodín, pohltených vírom smrti spôsobenej drogami, alkoholom, prostitúciou a obchodovaním s ľuďmi, a tak prichádzajú nie len o budúcnosť, ale aj o prítomnosť. Tak ako ti roztrhali šaty, Pane, tak je roztrhaná a pošliapaná ich dôstojnosť.

Krížová cesta tvojho Syna pokračuje v životoch mladých so zamračenou tvárou, ktorí stratili schopnosť snívať, tvoriť a plánovať zajtrajšok a so smútkom z rezignácie a konformizmu, čo je jedna z najčastejších drog súčasnosti, odchádzajú do dôchodku.

Pokračuje v skrytej a poburujúcej bolesti tých, ktorí sa namiesto

spolupatričnosti zo strany spoločnosti oplývajúcej hojnosťou, stretávajú s neprijatím, bolesťou a núdzou, a navyše sú označovaní a zaobchádza sa s nimi, akoby mali na svedomí všetko zlo v spoločnosti.

Utrpenie tvojho Syna pokračuje v rezignovanej samote starých ľudí, ktorých nechávame opustených a skartovaných.

Krížová cesta pokračuje aj v životoch pôvodného obyvateľstva, ktoré je pozbavované svojich území, svojich koreňov a svojej kultúry a je umlčaná a prehlušená všetka múdrosť, ktorú vlastní a ktorú nám môžeme poskytnúť.

Otče, krížová cesta tvojho Syna pokračuje vo volaní našej matky zeme, vo vnútri zranenej pre zamorenie jej ovzdušia, neplodnosť zeme, znečistenie vody, a tiež potupou opovrhnutia a

ľahkovážneho a nerozumného konzumu.

Pokračuje v spoločnosti, ktorá stratila schopnosť plakať byť dojatá bolesťou.

Áno, Otče, Ježiš ďalej kráča, všetko toto znáša a trpí v tele týchto všetkých, zatiaľ čo sa svet ľahostajne a s pohodlným cynizmom oddáva tragédii svojho morálneho úpadku.

A čo robíme my, Pane?

Aká je naša odpoveď Ježišovi, ktorý trpí, kráča a odchádza, ktorého môžeme vidieť v tvárach toľkých našich priateľov a toľkých neznámych, ktorých sme si zvykli nevšímať, akoby tu neboli?

A my, Otče milosrdenstva, potešujeme a sprevádzame osamelého a trpiaceho Pána, prítomného v tých najmenších a opustených?

Pomáhame mu niesť ťažký kríž, ako Šimon z Cyrény, tým, že šírimo pokoj, snažíme sa o spoluprácu, upevňujeme bratstvo?

Máme odvahu zotrvať pod krížom tak, ako Mária?

Uvažujeme nad Máriou, nad touto silnou ženou. Chceme sa od nej naučiť stáť pod krížom. S rovnakou rozhodnosťou a odvahou, bez úteku či ilúzií. Ona dokázala sprevádzať svojho a tvojho Syna v bolesti. Podopierala ho svojím pohľadom a chránila ho svojím srdcom. Trpela, no nevzdávala sa. Bola to silná žena, ktorá povedala svoje „áno“, ktorá nás podopiera a sprevádza, chráni a objíma. Ona je mocnou strážkyňou nádeje.

Aj my, Otče, chceme byť Cirkvou, ktorá iných podopiera a sprevádza, ktorá vie povedať „Tu som!“ v živote a krížoch mnohých *kristov*, ktorí vedľa nás kráčajú.

Učme sa od Márie hovoriť áno na ustavičnú horlivú vytrvalosť mnohých matiek, otcov, starých rodičov, ktorí neprestávajú podporovať a sprevádzať svoje deti a vnúčatá, keď majú ťažkosti.

Učme sa od nej hovoriť áno na neoblomnú trpezlivosť a vynaliezavosť tých, čo nestrácajú nádej a začínajú odznova v situáciách, kde sa zdá, že je všetko stratené, snažia sa vytvoriť priestor, rodinné zázemie, centrá pomoci, ktoré by podali pomocnú ruku v ťažkostiach.

Od Márie sa naučme byť silní a povedať áno tým, ktorí nezostali ticho a reagovali na kultúru týrania a zneužívania, znevažovania a agresie, a ktorí vytvárajú príležitosti a podmienky na bezpečie a ochranu.

Od Márie sa naučme prijímať všetkých, ktorí trpia, lebo zostali sami, ktorí museli opustiť svoju

krajinu, svoje korene, svoje rodiny a prácu.

Otče, tak ako Mária, aj my chceme byť Cirkvou – Cirkvou, ktorá bude podporovať kultúru prijatia, ochrany a integrácie, ktorá nebude absurdne a nezodpovedne škatulkovať alebo dokonca zovšeobecňovať pri vynášaní rozsudkov a označení každého prisťahovalca za pôvodcu zla v spoločnosti.

Chceme sa od nej naučiť stáť pod krížom, avšak nie s obrneným a uzavretým srdcom, ale so srdcom, ktoré bude s druhými súcitiť, ktoré pozná nežnosť a oddanosť, ktoré vie, čo je to zľutovanie a ako k druhým pristupovať s úctou, citlivosťou a porozumením. Chceme byť Cirkvou, ktorá pamätá, ctí a váži si starých ľudí, a vyhradí im miesto, ktoré im patrí, ako strážcom našich koreňov.

Otče, chceme sa naučiť stáť, tak ako Mária.

Nauč nás, Pane, stáť pod krížom, pod krížmi, prebuď v tento večer naše oči, naše srdce, vyslobod' nás z našej neschopnosti a zmätku, zo strachu a zúfalstva. Otče, nauč nás povedať: Tu som, spolu s tvojím Synom, spolu s Máriou a spolu s toľkými milovanými učeníkmi, ktorí chcú, aby v ich srdci prebývalo tvoje kráľovstvo. Amen.

(Preklad: Slovenská redakcia VR v spolupráci s TV LUX) -dj-

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/modlitba-
papeza-frantiska-pri-krizovej-cestes-
mladymi-v-paname/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/modlitba-papeza-frantiska-pri-krizovej-cestes-mladymi-v-paname/) (07.08.2025)